

jo pa utegnil zadeti ali ne zadeti, — ne vemo. Vsekako bilo bi tudi mogoče, da je Bog tega čevljarja tako opomnil, naj ostane le pri svojih kopitih, kajti tak človek ni za visoko politiko.

Fehring, 9. sep. (Pogreb.) Danes obhajali smo tukaj žalostno slovesnost — pogreb tukajšnjega gospoda župnika Blaža Stermana. Blagi pokojnik, vrli sin slovenske matere, rojeni so pri sy. Miklavžu blizu Ljutomera, kaplanovali so celih 20 let v Cmureku in bili župnik v Fehringu, na veliki župniji, 18 let. Za blagi značaj pokojnika kaže že to, da sta si bila z visokočastitim g. kanonikom Robičem celih 40 let nerazdružljiva prijatelja. Niso minule učenemu gospodu profesorju počitnice, katerih bi ne prebili na stani ljubeznjivega prijatelja Stermana. Dne 8. sept. je mrtvoud razrušil to prijateljstvo. K pogrebu se je zbralo 36 duhovnikov med temi 9 rojakov v Slovencev. Nadgrobnico govorili so dolgoletni in zvesti prijatelj Stermanov. Slovenec g. duh. svetv. Josip Kovačič, doma iz Ormoža in župnik v Feldbachu. Ljudstvo je zelo plakalo po svojem župniku. Naj v miru počivajo! —a.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Presvitli cesar pripeljali so se v soboto v Požego, kjer so bili slovesno vsprejeti. Pred mestom jih je čakal župan z mestnim odborom. Pri Komitatni hiši pozdravljali so cesarja nadvojvoda Jožef, generali in duhovščina. Popoldne vsprejeli so bosensko deputacijo, katero je vodil general Apel. Zvečer priredilo je Zagrebško „Kolo“ z vojaško godbo sprevid pred stanovanjem Nj. veličanstva; cesar so stali pri odprtem oknu, ljudstvo jih je pozdravljalo navdušeno z „živio!“; „Kolo“ je pelo narodne pesmi. Pred manevrom ogledovali so cesar vojake zahodnega oddelka. Manever je trajal tri in pol ure. Ob 6. uri bil je dvorni diner, h kateremu je bilo povabljenih mnogo odličnjakov; cesar odpotovali so denes ob 3. uri popoldne, v Ogerski Brod dójdejo ob 5. uri in od tod potujejo dalje ob 7. uri zvečer. — Prva seja državnega zbora bode 22. t. m.; dnevni red je ta-le: a) uvednje in obljuba starostnega predsednika, b) nastavljenje perovodij začasne posle, c) obljuba poslancev, d) poročilo c. kr. vlade, da se državni zbor slovesno otvori 26. t. m. — V Gradcu je umrl baron Mecsery, nekdanji minister in namestnik štajerski. — Dr. Černy bil je zopet županom v Pragi izvoljen, pa izvolitve ni sprejel zaradi družinskih razmer; denes se vrši nova volitev. — Ogersko ministerstvo poslalo je vsem železniškim upravam ukaz, da se imajo vsi uradniki do 1. avg. 1886 naučiti madjarščine, če ne, se imajo odpustiti. — Poljaki so

v preteklem tednu obiskali razstavo v Budimpeštu; bili so zelo slovesno sprejeti.

Vnanje države. Katoličani na Nemškem imeli so v Münstru shod, kjer se je pokazalo, da katoličani na Nemškem, akoravno jih vlada preganja, še niso izgubili poguma. — Francoski naučni minister izdal je do učiteljev okrožnico, v kateri poudarja, naj se učitelji ne umešavajo v volilno agitovanje; oni imajo sicer pravico po svojem prepričanju voliti pa ne agitovati. —

Špansko ministerstvo izrazilo je nemški vladi obžalovanje zavoljo izgrediv proti nemškemu poslaniku v Madridu. Španski listi pišejo, da je zdaj povsodi mir in da se nikjer več ne ponavljajo demonstracije; kakor se čuje, deli se slednje pisanje, katero je došlo od španskega kabineta v Berolin v dva dela. V prvem delu izraža se obžalovanje in opravičevanje zaradi žaljenja, katero se je zgodilo nemškemu poslaniku in izreka se, da se hoče dati zadoščenje; v drugem delu dokazujejo se obširno španske pravice do Karolinskih otokov. — Angleška vlada je formalno sprejela ruske predloge gledé zulfikarske soteske. S tem bode bržčas konec afganskega prašanja. — Od 6. avg. do 20. sept. je na Laškem 146 oseb za kolero zbolelo, 86 pa pomrlo. — V Ningpu na Kitajskem bil je resen upor; vojaki, kateri so šli tje, da zatró upor, morali so pobegniti; zgubili so 40 mož. — V Cimbebasiji v južnej Afriki bilo je umorjenih 103 misijonarjev in več drugih Evropejcev.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje Slovencev v zlato Prago in slavni Velegrad.

Srčne želje slovenskih in hrvaških romarjev so bile spolnjene. Videli smo slavni Velegrad, videli glavno mesto Moravske, lepo Brno, zlato Prago in cesarsko mesto Dunaj.

Na Dunaj smo se pripeljali 15. avgusta zjutraj ob 1/8. Na kolodvoru nas so že čakali naši slovenski rojaki in drugi Slovani, ki so nas prav pristrčno sprejeli. Čeh dr. Lenoh nas ljubeznjivo pozdravi, za kar se mu g. Hribar iz Ljubljane srčno zahvali. Tisti den smo na Dunaju ostali in kolikor je bilo mogoče v naglici ogledali. Dunaj je velikansko mesto, ki ima že čez 1 milijon stanovnikov. Kamor se oko ozre, ne vidi se drugega, kakor hiše, palače, cerkve in množica ljudi, ki kakor mravlje v mravljišču sem ter tje tekajo, kakor bi se bali, da česa ne zamudijo. Srce Dunajskega mesta je stara in preslavna cerkev sv. Štefana s svojim prelepim, 135 metrov visokim zvonikom. Pa tudi cerkev iz obljube (votivna), ki je bila še le pred nekaterimi leti dozidana, stoji krasna, kakor cvetlica sredi prelepih drugih poslopij. Ondu blizo je mestna hiša s

5 stolpovi, zbornica državnih poslancev, visoka šola itd. vsa nova poslopja, ki so kinč Dunajskega mesta, in so stala več milijonov forintov.*) Zvečer smo se Slovenci sošli v dvorani pri „zlatem križu“, kjer je bila nam na čast slovenska beseda. Tu smo čuli prelepe pesmi in govore v slovenskem, hrvaškem, češkem in poljskem jeziku. Bil je ta večer za nas prav vesel, čutili smo se kakor doma, sredi med brati.

Drugo jutro smo ob 1/2/7 zjutraj odrinili iz Dunaja in okoli 11. ure predpoldnem srečno v Brno dospeli. Na kolodvoru so nas Brnski Slovani že čakali, in „na zdar Slovenci“ pozdravili. Ostali smo tisti dan v Brnu in si ogledali mesto, cerkve in znameniti Špilberg. Špilberg je gora, s katere se vse mesto krasno razvidi. Na gori je grad, v katerem so bile prej same temne ječe za hudodelnike. Jetniki so v strašnih temnicah zdihovali. Zdaj je ondi kasarna za vojake.

Zvečer smo bili vsi Slovenci povabljeni na vrt besednega doma, kjer se je nam na čast obhajala veselica. Vse polno ljudstva je bilo, godba je svirala, čulo se je slovansko petje. Brnski Čehi so nas Slovence in Hrvate z raznimi navdušenimi govori pozdravljali, gg. Hribar, Trstenjak in župnik Modić so odzdravljali. G. župnik je v svojem govoru vzlasi poudarjal, da je duh slavjanski Slovence presinil, da so se podali iz dalnjega juga, od Soče, Drave in Save, Savinje in Dravinje k svojim severnim bratom Čehom, slavjanski duh nas je vlekel, da nismo doma ostali; slavjanski duh je ona silna moč, ki vse zapreke premaga. Naj tedaj živi in raste duh slavjanski med nami zmerom bolj in bolj! Na to je godba zasvirala znano pesem: Živi, živi duh slavjanski itd. in vsa množica je pesem stojé prepevala.

Drugo jutro 17. avg. ob 11. odpeljali smo se iz Brna v Prago. Komaj smo došli na česko zemljo, v postajo: Česka Trebova — že se je začela za nas prava slavnostna vožnja notri taj do zlate Prage, kjer je navdušenost svoj vrhunec dosegla. V Češki Trebovi so nas slovensko pozdravili z godbo in veselim petjem. Gosposdičine so pele pesem: Hej Slovani i. t. d. in so nas hotele kar obsuti s cveticami. Ljudstvo je klicalo na zdar, živili Slovenci! In tako so nas preslavljevali na vseh postajah, kjer so čakala razna društva, sokoli, požarna straža z banderi. Vzlasi slovensko so nas sprejeli v Kocenu, Pardubicah, Kolinu, češkem Brodu in v Velimu. (Dalje prih.)

Smešnica 38. Nek kmet se ni mogel prečuditi, ko je videl tista dva doktorja, ki sta se malo popred njegovi pravdi v pisarni tako srdito pričkala, po dokončani pravdi pred pisarno kot največa prijatelja se sprehajati. „Prijatelj“, mu reče sluga, „to ni nič čudnega; ad-

*) Se vé, da; kajti že samo mestna hiša stane več ko 14 milijonov fl. Stavec.

vokati so kakor škarje, katere same sebi nič žalega ne storijo; one režejo le to, kar med nje pride.“

Razne stvari.

(Pozabljene reči.) Pri letošnjih duhovnih vajah je nekdo plaid, očali in rdeči robec pozabil. Komu dohaja to, naj se oglasi v Mariborskem bogoslovju.

(Nemških liberalcev) glasilo v Celju ni pod novim uredništvom nič bolje postalo, kakor je bilo prej pod komedijantom-urednikom. Zagrizeno sovraštvo do vsega, kar je slovensko ali katoliško, štrli nam skorej iz vsake vrste njegovih listov nasproti. Nemcev, pa pravih, je lahko sram tacega lista; z lažjo in zarobljenostjo se malo pomaga.

(Grda praska pred kasarno.) Med vojaki in civilisti je v nedeljo 6. sept. bila v Celju nečastna vojska nastala. Dva civilista sta nevarne rane dobila, krčmarici pa so le samo usnjeno mošnjo predrli.

(Tatvina.) 6. t. m. so nepoznani tati vlomili Martinu Korenu iz Vitomarec v klet ter mu odnesli vso začimbo in svinjetinó; škoda se ceni na 100 gld. Dobro bi bilo, če bi občinski predstojniki zapovedali vaščanom priskrbeti si nočno stražo.

(Očetje misijonarji v Celju) so ljudem, ki iz „vahterce“ jemljó svojo učenost, hud trn v peti, zato jim ona zasoli od časa do časa katero — po godčevsko. Vrlih misijonarjev se vé, da to ne moti v njih blagodejnem delovanju.

(Svota), katera se na vsaki pošti po nakaznici oddati sme, zviša se od 1. okt. na 300 fl. Isto velja tudi za telegrafična naročila.

(Koroška razstava), katera je imela 75.000, obiskovalcev se je zatvorila 11. sept.

(Umrl) je za kolero nadškof v Aix-u, kateri je obiskoval za kolero bolne.

(Prestavljena) sta čč. gg. kaplana: Jakob Pečnik v Selnico in Martin Kralj k sv. Antonu v Slov. gor. — Č. g. Martin Kolenko je prezentiran za faro sv. Ulrika v Podgorju.

(Slov. pevsko društvo.) Ker bode slavna vojaška godba 47. peš-polka baron pl. Beck 20. t. m. pri konjski dirki v domačem mestu Mariboru sodelovala, je vsled tega Slov. pevsk. društvo primorano napovedani veliki in pevski zbor preložiti na 27. t. m., kar naj slavno slovensko občinstvo blagohotno na znanje vzeti blagovoli, s tem pristavkom, da se veliki in pevski zbor na ta dan gotovo vrši. — Veliki zbor bode v Celjski čitalnici, pevski zbor v gostilni pri „Slonu“ (Hotel Elefant). — Dnevni red za I. veliki zbor „Slov. pevsk. društva“ v Celji dne 27. sept. 1885. 1. Pozdrav in poročilo predsednika; 2. Poročila tajnika; 3. Poročilo denarničarja; 4. a) Volitev predsednika in